

EDICE
NAŠE MALEŠICE

Milé malešické susedky a susedé,

iniciativa Naše Malešice už dlouho pátrá po historii naší čtvrti – díky vám se povedlo shromáždit spoustu fotografií, vzpomínek, vašich příběhů. Vytvořili jsme z nich naučnou stezku, uspořádali jsme výstavu fotografií v Malešickém parku a teď přišel čas na další krok.

Chystáme Malešickou kroniku, knihu, kde všechno důležité shrneme a která by neměla chybět v žádné malešické rodině.

Chtěli byste psát kroniku Malešic spolu s námi?

Zavzpomínat? **Pamatujete si**, když místo sídliště byla pole a místo parku zahradnictví? Stěhovali jste se do nového bytu na sídlišti? Nebo vaši rodiče zažili, když se tu otevřela první samoobsluha? Chodili jste tu do školy? Nebo máte na Malešice úplně jiné vzpomínky?

Ozvěte se na mail tomas-kloucek@natura-praha.org

Těšíme se, že s vaší pomocí vznikne během roku 2022 kniha o Malešicích – **pro všechny**, kdo v Malešicích žijí a mají je rádi. Stejně jako my.

Za iniciativu Naše Malešice Tomáš Klouček | David Mateáško
| Milan Maršálek | Lenka Vaculová | Karolína Vránková

malesice.eu

2020–současnost
Oživujeme Malešický zámek

1970

otevření Malešického parku

1962

Malešické teplárny

1959–61

Malešice

1947

sv. Josefa

1922

ku Velké Praze

1757

Bitva u Prahy – tedy u Malešic a Štěrbohol

1727

koupě Malešic pražskou univerzitou

1525

Malešice v državě spojených měst pražských

1309

první písemná zmínka o obci Malešice

-7 000

výroba pazourků v paleolitickém sídlišti v Rektorské

-32 000

do Malešic přišel (možná) mamut

malešická kronika

Mnohé pamětníky jsme už vyzpovídali. Jaké jsou Malešice v jejich vzpomínkách?

Do Malešic jezdili z Prahy každou neděli výletníci. Jeli tramvají číslo 21 na Spojovací, prošli se mezi poli, byly tu různé meze a hájky. Pak si dali v restauraci občerstvení: syrečky, pivo, rybičky, nebo buřty s cibulí. A pak odjeli do centra Prahy. A měli nedělní výlet. Na jinou zábavu tenkrát neměli, říkalo se tomu omastek chudých.

Svatopluk Šimice o 30. letech

Měli jsme byt v sedmém patře. Každý večer jsme sledovali západ slunce, to byla nádherná podívaná. Jan Zábřana měl okno své pracovny směrem na Kbely, kde bylo letiště, takže viděl, když v osmašedesátém roce nalítávala ruská vojenská letadla. Ale vůbec nepochopil, že je to okupace, to mu až o půl druhé v noci zavolala kamarádka doktorka, která měla zrovna noční službu.

Marie Zábřanová o 70. letech

V našem domě na chodbě pod schody byla dřevěná bedna, ve které byla husa, která se cpala šiškami. Byla z té bedny úplně jako kvádr. Pod okny byl takový dvoreček, a tam jsme chovali králíky. A dokonce se tady v Malešicích ženské scházely a po večerech draly peří.

Alena Staňková o 50. letech

Fakt to bylo idylické dětství, úplně jako na vesnici. Rostlo tu obilí, jezdily tu traktory, na podzim jsme běhali po strništích a pouštěli draka. A pamatuju si na pana Kloučka, jak tady jezdil s kobyolkou Zuzankou. Auta tu skoro nebyla, můj táta měl tříkolku Velorex. Vepředu byla dvě sedadla a vzadu taková plošina, tam jsme seděly my, tři malinké děti. Vozil nás plný cestou na Jarov.

Petr Hejný o 50. letech

